

జిక్కుడు

చ్చినా— తన నాంళ్ళే నీళ్ళు అన్నట్లుగా చూపు తాడు.

ఇట్టా పెరిగిపోతూ— జిల్లాస్థాయి కొస్తాడు. ఇక ఇక్కడా? ఇది దాటాక అసలు జనంతో పనేలేదు. పైననే తీరి చానదు. కిందకు చూసే అనకాశ మే దొరకదు.

అలా జిల్లా తెనలు కొచ్చాడు సాపం ఇం

ద్రయ్య—

పై నాయకుడు ఒకడు— డాక్ బంగ్లాలో దిగబ

ఇంద్రయ్య చాలాకాలంగా తాలూకా నాయకుడు— అదీ అధికార సార్టీలో.

జిల్లా నాయకుడిగా ప్రమోషను వస్తుందని ఓ నెల రోజులుగా ఆయన అనుయాయులు ధంకా బజాయించి చెప్పుతున్నారు.

'తాలూకా నాయకుడు అనడానికి ఆయన జనానికి ఏం చేసాడు?' అని ప్రశ్నించుకోవద్దు. న్యాయంగా సేవ చేయదలచుకున్నాడు ఊరి పాలిమెరలు దాటి రాలేడు.

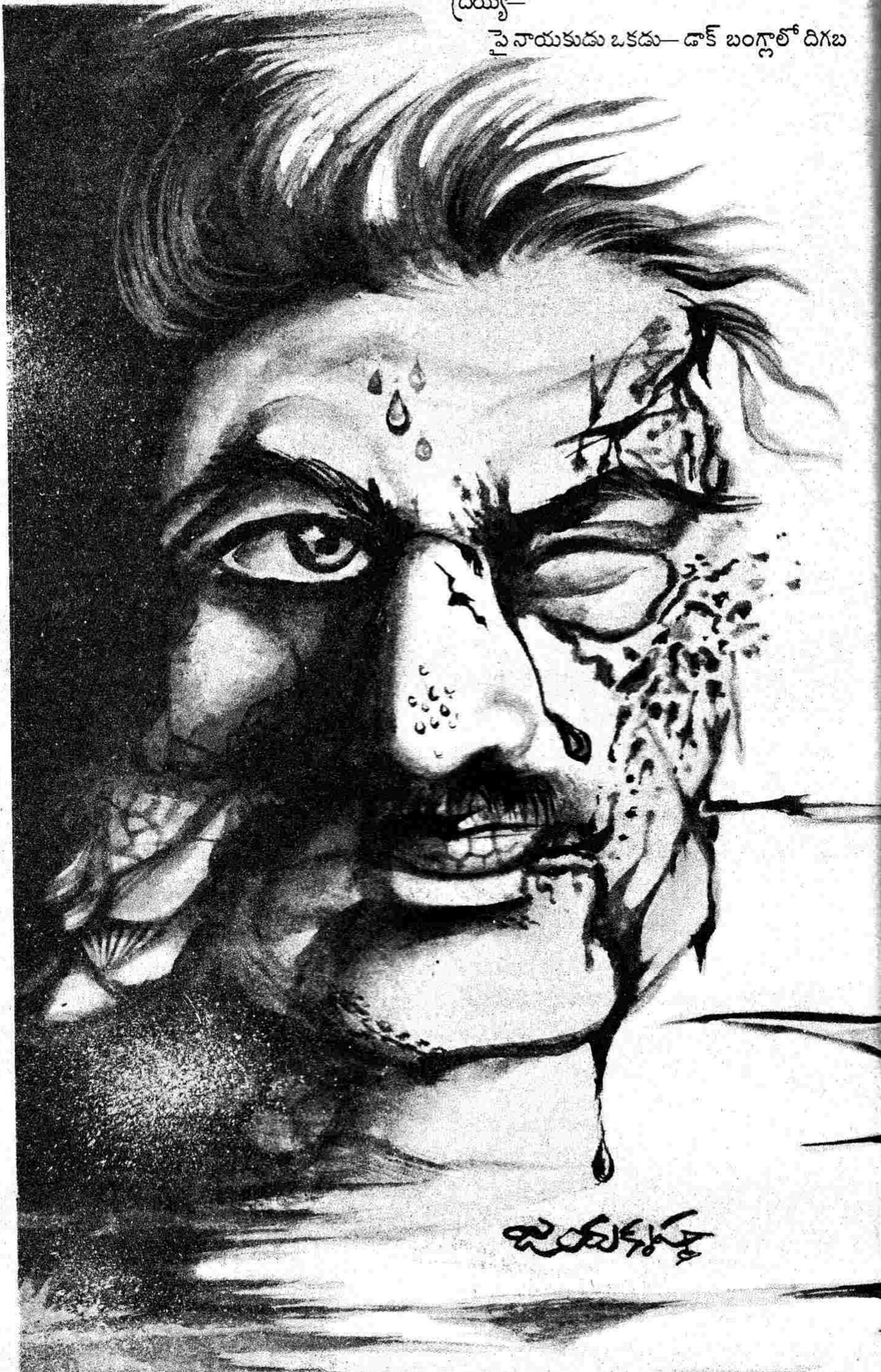
అక్కడే సరిపోతుంది ఎంత చేసినా—

అయితే— ఈయన ఒక్కడూ ఒంటరిగా ఏదో సేవ చేసేద్దామంటే— అంతా ఊర్కుంటూ రేంటి? అంతా చేతగాని నాళ్ళా? కాదుగాక కాదు. అంచేత నాళ్ళు ఇతన్ని అంతగా ఏమీ చేయనివ్వరు. ఎంత నిస్వార్థంగా చేసినా 'ఏదో స్వార్థం లేంది ఎందుకు చేస్తున్నట్టు?' అని ప్రశ్నిస్తారు.

అయినా— పెళ్ళాం పిల్లలు ఉన్న ఎవడైనా— నాంళ్ళ బాగోళ్ళి వదిలి, జనం సేవ ఎట్టా చేస్తాడు— చెప్పండి. తనకు మాలిన ధర్మం ఉండదు గదా! ఇంతకీ నేను చెప్పాచ్చేదేమంటే— చేసేవాణ్ణి చేయనివ్వరు— నాంళ్ళు చెయ్యరు. మొండికేసి ఎవడైనా చేస్తే— వెతుకులాడి బూరద చల్లి— యాగీ చేస్తారు. అప్పటికీ ఆగకపోతే 'సాపం మంచోడురా— ఈ కాలం నాడు కాదు' అని ప్రారంభించి— జనం చేత పిచ్చిమారాజనిపించి చిట్ట చివరకు పిచ్చోడని— నాడు కలొకొచ్చేసరికి— 'పిచ్చి ముండాకొడుకు— ఆడికి మతిపోయి చానా కాలమైంది— లేకపోతే ఏమిటి పనులూ?' అనేస్తారు.

దాంతో— ఆ సేవకుడిపరిధి ఊళ్ళోని రొచ్చు గుంటలకు పరిమితమైపోయి శాశ్వతంగా ఆగిపోతుంది.

అంచేత— నాయకుడు కానాలనుకున్నాడు— గ్రామాల్లో ఉన్న ప్రజాసేవ జోలికిపోడు— అంటే అలా అని ఊర్కోడు. ప్రజా సమస్యలని చెప్పుతుంటాడు. ప్రజా సేవలో సుడి పడ్డట్టు బాగా నటిస్తుంటాడు. ఎవడే బాధతో పైనాడి దగ్గరికొ

జిక్కుడు

జ్ఞాడని తెల్సి— ప్రాద్దుటే కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని
— కల్పి వద్దామని బయలుదేరాడు— తోసలో రా
యుడు కలిసాడు.

అడిలో మాట్లాడుతూ వది అడుగులేసాడు
— రాయుడేమో— ఈడు నన్నెడికో వెంట బెట్టు
కొని లాక్కెళ్ళేటట్టున్నాడు అనుకొని— అమ్మా
యి పురిటికొచ్చింది— అనువత్రికెళ్ళి రావాలి—
మళ్ళీ వస్తా' అని తెలవు తీసుకున్నాడు.

అక్కడి నుంచి బంగ్లా దగ్గరలోకొచ్చి— మలు
పు తిరిగి గేటు వైపుగా నడవాలి. అటుగా పార
చూసాడు ఇంద్రయ్య.

జనం అంత మస్తుగా ఉన్నట్టు అనిపించలేదు
బంగ్లాలో.

ఇంతలో ఎనక నుంచి ఓ చిన్నలారీ స్పీడ్ గా
సచ్చినట్టునిపించింది. అయినా— వేసు కనిపించక
పోతేనా? అని దైర్యంగా నడచాడు. పదడుగులు
వెయ్యకముందే లారీ వెనకాతల నుంచి గుడ్డేసింది!
ముందుకు ఎగిరిపడ్డాడు. అంతటిలో అగినా పో
యేది! కానీ— ఆ వడ్డ వానిపై నుంచి వెళ్ళిపోయి,
ఎదురుగా నున్న కరెంటు వ్యంభానికి గుడ్డుకొని
ఆగిపోయింది. లారీ అగినానే దాంట్లోని ద్రైవుడు
క్రిందికి దుమికి ఫరారయ్యాడు. క్లివరు జాడ మా
త్రం బొత్తిగా కనపడలేదు.

అప్పుడు నిముషాలలో— ఇంద్రయ్య చుట్టూరా
జనం మూగారు. ఇంద్రయ్యేమో వచ్చడయిపోయి
— రక్తపు మడుగులో చచ్చినాడుకున్నాడు.

రామయ్య

ఈ వార్త డాక్ బంగ్లాలో ఉన్న వెద్దాయనకు
చేరింది.

పోసం అయిన ఉన్న సళంగా వచ్చేసి— 'అ
య్యో అయ్యో! ఈ జిల్లాకి ఆశాజ్యోతి— అనుకు
న్నాం. ఇదేం దుర్విధి— ఇది నిజమా? కలా?
అనిపిస్తూంది గదా?' అని ప్రశ్నించి— కంట
తడిపెట్టుకొని— ఓ దండ తెప్పించి— అక్కడే
మెళ్ళో వేసి— ఓ సోట్ తీయించుకొని— బంగ్లా
లోకి చేరి పోయాడు ఆర్యాటంగా— అంతుమాలి
న దుఃఖాన్ని జవాంతికంగా అభినయిస్తూ—

ఈలోపు పోలీసు రంగ ప్రవేశం చేయడం—
పోస్టు మార్బంకు వంపడం. లారీ వెంబరు నోటు
వేసుకొని— డ్రైవరెవడో, ఓనరెవడో ఎంక్వయిరీలో
చడిపోవడం జరిగింది. ఇంద్రయ్యకున్న పోరళ్ళు
ఈ వార్త అందగానే ధర్మానువత్రికాడికి చేరిపో
యారు— పోస్టుమార్బం కాగానే బ్రాక్టరు పైన వే
సుకొని ఊరేగింపుగా తీసుకెళ్ళారు— స్వంత
ఊరుకు.

రూరల్ పోలీస్ స్టేషనుల్లో యన్.ఐ. రఘువ

తి, సి.ఐ. రాములూ కూర్చుని వున్నారు. స్టేషనం
తా జనంతో బిజీగా ఉంది. ఇంద్రయ్యది యాక్సి
డెంటు కాదనీ— ఆ లారీ ఓనరు రామలింగం
ఇంద్రయ్యకు ఆ తాలూకాలో ఉన్న ప్రత్యర్థి సాంబ
య్యకు స్వయానా బావమరిది అనీ— ఇంద్రయ్యను
తప్పించేస్తే— ఆ జిల్లా నాయకత్వానికి సాంబయ్యే
నీకైక వారమడిగా అధిష్టాన వర్గం వారు గుర్తిస్తారనీ
— తల్ పరిణామాల నల్ల జిల్లాను ఏకపత్రాధిప
త్యంగా ఏలవచ్చుననీ తలపోసి చక్కటి చిక్కటి
ప్లాన్ వేసి ఈ పద్ధతిలో అయితే యాక్సిడెంట్
కేసు క్రింద కోర్టులో ఊర్కే పోతుందనీ— దీనికి
లా ముగింపు ఇవ్వడం నల్ల చేతికి మట్టి కాకుండా—
కాగల కార్యం గంధర్వులే తీర్చినట్టు వరి నమాస్తా
నువుతుందనీ— చేపారనీ కొందరు అనుకోవడం
తో— సాంబయ్య అస్తుల వైన— సాంబయ్య అను
యాయుల ఇంటి పైన— ఇంద్రయ్య వీరాభిమాను
లు— అప్పటి, అతి తాత్కాలికపు ఆవేశానికి నెత్తి
త్తిపోయి— సామూహికంగా దాడులు జరపడంతో
— అసలే ఇరుకు బందిలా దొడ్డిలా ఉన్న పోలీసు
స్టేషను మరీ కంగాళిగా మారిపోయింది.

“ఇందరైండుకు తీసుకొచ్చారు?” అడిగా
డు సి.ఐ. రాములు. స్టేషన్ చుట్టూరా వెట్లని
క్రిందా నల్ల దగ్గరా, చిందరవందరగా ఉన్న మంది
చూసి.

“మనకున్నవి రెండు పెల్లె గదాసార్! అప్పటి
కీ వాటిలో ఇరవైమంది లెక్కన కుక్కాను. అసలు
వాటిలో పది మంది ఉంటేనే— వరకం కనిపిస్తుం
ది గదా!” అన్నాడు సి.ఐ. రాములు.

“బెయిలు కోసం ఎవరూ రాలేదా?”

“నస్తున్నారు. కానీ వీంళ్ళని రెండు మూడు
రోజులన్నా ఇక్కడ ఉంచకపోతే అక్కడ— టెన్షను
పెరుగుతుందేమోననీ ఉంచాను సార్.”

“ఇంపార్లెంటు వాంళ్ళను— అయిదారుగుర్ని
మూవేస్తే వరిపోదా?”

“వీరయినా నాలు రోజులు తరువాతయితేనే
బాగనుకుంటున్నాను సార్! ఈ లోపు ఎంతోకొం

త స్థిమితం వస్తది! చచ్చినోడి కోసం మనం నరు క్కుని చావడమెందుకని! అప్పుడు ఆవేశం వడిన వాంఛ— సగం మంది జానకారి పోతారు సార్. కొందరేమో— ఎట్టా జరగాల్సి ఉంటే అట్టా జరుగుతది అని నిమ్మళ పడతారు. అప్పుడు వీళ్ల ను వదిలినా అంతగా మూవ్ మెంట్ రాదు. ఈలో పు మనం 'అసలిదీ ప్రకారం చేసిందేనా? లేక యాక్సిడెంట్ నా? అనే దాన్ని గురించి ఎంక్వయిరీ లో పడవచ్చు సార్" అన్నాడు యన్.ఐ.

యన్.ఐ. రఘుపతికి ఆ ఏరియాపై ఉన్న పూర్తి అవగాహన కొత్తగా వచ్చిన సి.ఐ. రాములుకు వచ్చింది.

"ఎన్నేళ్ళయిందక్కడ కొచ్చి" అనడిగాడు న వ్యతూ.

"రెండు సంవత్సరాలయింది సార్!"

"ఇలాంటివి ఇక్కడ తరచుగా జరుగుతుం టాయనుకుంటాను?"

"ఆ నేనొచ్చాక ఇది పద్నాలుగో రాజకీయ హత్యసార్!"

"అంటే— ఇది హత్యనంటాను?" అన్నాడు రాములు రఘుపతిని చూస్తూ—

"నాకున్న అవగాహన అది సార్. ఇక్కడ వాంఛు ఇట్టాంటిని చాలా నేర్చుగా చేస్తారు సార్! మనుషుల్ని రాజకీయాల పేరుతో చంపడం అం టే వీంళ్ళు ఆట పాటలుగా చేసేస్తారు సార్! పైగా ప్రతి పార్టీనాడూ— తాము తప్ప— అంతా హింసా రాజకీయాలే చేస్తున్నట్లుగా శాంతి మాటలు చెప్పి పబ్లిం గడుపుకుంటారు మన దగ్గర. ఇంతెందుకు సార్ 'రంగరాజు లేడండి అదే అపోజిషన్ పార్టీ రంగరాజు— అతగాడు పోలీసు స్టేషనుకొచ్చి మన తో ఓ గంట కూర్చుని— అతని ఏరియా వ్యవహారాలు మాటాడాడూ. అంటే అతనిక్కడ ఉన్న టైంలో ఎక్కడో ఒక చోట హత్య, దోపిడో జరిగిపోతుంది సార్. ఇతగాదిక్కడే మనం ఎదురు గానే ఉంటాడు గనుక— కేసులో పెట్టలేం గదా! మరి ఈ జరిగిన తతంగం ఇతని పార్టీ వాంఛే. చేస్తారు బయట. నాళ్ళ కోసం అతను ఆ క్షణం నుంచే పైరవీ ప్రారంభిస్తాడు. పైగా ఎదుటి వాం ఛే— వీంళ్ళపై దాడి చేస్తే ఆత్మరక్షణ కోసం ఎదురు తిరిగితే— ఈ ఘోరం జరిగిందని ప్రూవ్ చేసే ప్రయత్నిస్తాడు సార్. అట్టాంటోళ్ళున్నారీ క్కడ! అన్నీ పార్టీలలోనూ"

"మరి ఎవరెవర్ని కస్టడీలోకి

సంగీతా బిజ్లావీ పెళ్ళి

భైవం సంగీతా బిజ్లావీ తన ప్రేమకి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టేసింది. ఇన్ని రోజులు సల్మాన్ ఖాన్ తో సాగించిన ప్రేమ ఇప్పుడు పెళ్ళి రూపంలో మారబోతుంది.

సల్మాన్ ఖాన్— సంగీతా బిజ్లావీపై ఎన్నో వార్తలు వచ్చాయి. కొన్ని రోజుల క్రితం ఆ వార్త లన్నీ లగిపోయాయి. కారణం సల్మాన్ ఖాన్ వేరే అమ్మాయిలో తిరగడంతో.

భైవం సంగీత— సల్మాన్ ఖాన్ ల ఎంగేజ్ మెంట్ అయిందట.

తీసుకున్నాను?"

"మనకు దొరికేదెవర సార్" లారీ డ్రైవరే కదా! లారీ ఎక్సిడెంట్ గదా జరిగింది! లారీ ఓనరు రామలింగం నిన్నవచ్చి— లారీ విడిపించుకో ని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆర్.టి.ఓ. ఆఫీసులో కూడా మేనేజ్ చేసు కొనే ఉంటాడు సార్!

'రిపోర్టు వచ్చిందా!'

"వస్తుంది సార్! బ్రేక్ ఫెయిలయినట్టు వస్తుంది— చచ్చినోడికి— ఇన్సూరెన్సు క్లయిం చే స్టే అదీ వస్తుంది. కాని ఇది ఏక్సిడెంట్ నా? అసలు ఏ లోడూ లేకుండా లారీ అటెండుకు వెళ్ళింది? డ్రైవరు ప్రాద్దు టే తప్ప త్రాగి ఎందుకున్నాడు? ఇవి మనం తెలుసుకోవాలి గద సార్!" అన్నాడు నవ్వి.

"అందుకే మా వాంఛు జాయిన్ కావద్దు. రాజకీయంగా బాగా చికాకుగా ఉండే ఏరియా అది! నువ్వేమో సిటీ నుంచి వెళ్తున్నాను" అన్నారు.

"ఎక్కడో ఒక చోట రెండేళ్ళు చేయాలి గదా! అని వచ్చాను" అన్నాడు రాములు నవ్వుతూ.

"సార్ ఇవ్వాళ డ్రైవర్ని ఇంటిరాగేట్

చేద్దాం!" అన్నాడు రఘుపతి.

"నేనూ వస్తాను—"

"వీంళ్ళను రేపూ ఎల్లుండి రెండు అంచలుగా వదిలేద్దాం సార్."

"అలాగే" అని ఓ క్షణం ఆగి "లారీ ఓనరు రామలింగాన్ని కూడా కస్టడీలోకి తీసుకుంటే మం చిదేమో?" అనడిగాడు రాములు.

"ఆడ్ని అట్టా పట్టుకుంటే ఇటు నుంచి సాం బయ్య వస్తాడు సార్! ఆ వెంటనే ఊడిపోయిన మంత్రో— ఉన్న మంత్రో మన యన్.సి. గార్కి ఫోనూ చేస్తారు. మనుకు అసలు విషయం అర్థం కాదు.

"ఎరి ఎలా?"

"రాత్రి క్లీనరు కూడా దొరికాడు. బాగా బెదు రు గొడ్డులా అనిపించాడు. చూద్దాం! మరి అనశర మనుకుంటే— సాంబయ్య పట్నం వెళ్ళింది చూసి — వాడ్ని మూసేసి— ఒ పూటలో పని ముగించు కొనే ఏర్పాలు చేద్దాం సార్!

"అంటే న్యాయాన్ని కనుక్కొనడానికి కూ డా— ఇన్ని పుల్లిందలు పడాలన్న మాట! అదీ మనం కూడా ఈ పరిస్థితి చూసాక— అసలు న్యాయం మిగులుతుందా? అన్న అనుమానం రావడం లేదా నీకు" అని నవ్వుతూ స్టేషను బయటకు నడ చాడు.

"సార్! సి.ఐ. క్వార్టరు ఖాలీ కావడానికి ఇంకా నెల పట్టేట్టుంది గదా! వేరే ఏదైనా ఇల్లు చూ డాలా?" అన్నాడు రఘుపతి వచ్చి.

"అక్కర్లేదు. పోలీస్ గెస్ట్ హౌస్ లో సౌకర్యంగా నే ఉంది. అదీగాక నాకు పట్నంలో అయిదు రోజులు పని వుంది! ఆ తరువాత కూడా క్వార్టరు ఖాళీగాక పోతే— ఆలోచిద్దాం— నేను వెళ్తున్నాను. సి యూ" అంటూ జీపెక్కాడు.

● ● ●

"స్రీ పేరు?" అడిగాడు యన్.ఐ. రఘుపతి.

"రాంపండు" అన్నాడు లారీ డ్రైవరు.

"ఎన్నేళ్ళుగా రామలింగం దగ్గర పని చేస్తు న్నాను?"

"ఆరేళ్ళయిందండి."

"యాక్సిడెంట్ చేసిన క్రితం రాత్రి లారీ ఎక్కడికెళ్ళింది?"

"తెలియదండి— ఆ సాయంత్రం— మా ఓన రు గారు— క్లీనరును మా ఇంటికి పంపారండి—

షడ్ లో లారీ నుంది. రాధికా ట్రేడర్స్ దగ్గర నుంచి, మిరపకాయల బస్తాలు న్యాగిన్ షడ్ దాకా నాలుగు ట్రీప్సులు వేయాలివెంటనే రమ్మనమని. నేను వెళ్ళానండి. లారీలో ఆయిలూ అదీ చెక్ చేసుకొని రాధికా ట్రేడర్స్ వాంఛ— మిరపకాయల డక్కా దగ్గర బండి పెట్టానండి! అక్కడ నాలుగు ట్రీప్సులన్నది— అయిదు ట్రీప్సులు వేయాలి వచ్చిందండి. తెల్లారగట్ల నాలుగయింది. నేను లారీతో తిరిగి ఆఫీసు దగ్గరకొచ్చే సరికి నిద్ర ముంచుకొస్తుంటే అక్కడిదాకా నడచిపోయే ఓసి క లేక లారీ తీసుకొని— కాకా హోటల్ దగ్గరకొచ్చి బండి ఆపి 'చాయి' త్రాగానండి. అప్పుడు క్లీనర్ మో 'తోట కాడ నాలుగు దుంగలున్నవి. రామలింగం గారి భార్య ఇంటికెళ్ళినపుడుల్లా ఖాళీగా ఉన్న పుడు వేసుకురమ్మని పారెడతంది— ఏసుకొచ్చి పడేసెళ్ళామన్నాడండి. పొద్దు పొడనంది దుంగల్ని లారీలో కెట్టా గూడా వేయడం తలక మాసిన నాయాల' అని తిట్టానండి. తెల్లారిందాకా అక్కడే కూర్చున్నామండి. టీ త్రాగడంతో నిద్ర రాలేదండి. పొద్దు పొడిచాక మొఖం కడుక్కోని నాస్తా చేసి— దుంగల కోసం లారీ అటుగా పోనిచ్చామండి' అన్నాడు తాపీగా.

“మరి త్రాగి ఉన్నానని డాక్టరు రిపోర్టులో ఉంది గదరా?” అన్నాడు రఘుపతి.

“క్లీనరు కనుక్కొనకుండానే— నిన్నడుగుతున్నాట్రా రాస్కెల్” అని గల్లా పట్టుకున్నాడు. తాగానని చెప్పాడా సార్” అని నడిగాడు డ్రైవరు.

“ఆడు అంతా నిజమే చెప్పాడురా! నువ్వే కథలు చెబుతున్నావు” అని రెండిచ్చి లారీతో ఇదిగో 442 క్లీనరు ఈడు కలిసే గదా ఉంది. ఆడు చెప్పినట్లుగా ఈడూ చెప్పిందాకా కట్టె ఎక్కించండి అని” సెల్ నుంచి బయటకు వచ్చాడు.

అయిదు నిముషాల్లో జాఫర్ మరో కానిస్టేబుల్ లా కలిసి డ్రైవరు కాళ్ళు మడచి కర్ర తొడిగి కోళ్ళు గుదిలా వేసి— వెనక్కి డొలిపాడు.

“అదేంది కానిస్టేబుల్ గారూ! ఆడేం చెప్పాడు. ఇదేం అన్యాయమండీ” అంటూ గింజుకొన్నాడు నీవుపై ఊగుతూ.

పది నిముషాలయ్యాక వచ్చాడు యస్.ఐ. రఘుపతి.

జాఫర్ డ్రైవరు గుదిని సరి చేసి సాదాలు పైకి

కాళ్ళని చూపిస్తే సినిమా ఛాన్స్

పోప్ ఫామ్ చిత్రం హోయిస్ 'నంది ని సింగ్ తన చెల్లెలితో ఒక పార్టీకి వచ్చింది. ఈ పార్టీలో ఇద్దరు అక్కాచెల్లెళ్ళు వై దుస్తులు మాత్రమే ధరించి క్రింది సగభాగం నగ్నంగా వదిలేశారు. పార్టీకి వచ్చిన అందరి దృష్టి వాళ్ళ వగ్గు కాళ్ళ మీద విలివిపోయాయి.

కారణం తనతో పాటు తన చెల్లెలికి కూడా సినిమా ఛాన్సులు రావాలని ప్రయత్నిస్తుంది కాబోలు.

పట్టాడు.

లారీ ఆడడం మొదలయింది సాదాలపైన.

సెల్ ఎగిరిపోయేలా మొత్తుకున్నాడు డ్రైవరు కానీ నిజం చెబుతాననలేదు. మరో సావుగంట ఆగి—

చేతులకు రూళ్ళ కర్రెసెయ్యమన్నాడు యస్.ఐ.

అర చేతులకు రెండు వైపులా రూళ్ళ కర్ర లేసి వత్తడం ప్రారంభమైంది. పెద్దగా మొత్తుకున్నాడు డ్రైవరు.

సీను క్లయిమాక్స్ కు రాంది. నిజం చెప్పేట్టులే దని—

తిరిగి లారీ సాదాలపై వెనక ముందూ నాయిం చి సారేసాడు.

నిర్దాక్షిణ్యంగా అసుడు దొనకొచ్చి 'సార్' చెప్తా సార్' అన్నాడు.

దండం పెడ్తానని ఏడుస్తూ ఆసారు నాయిద్యం.

“ఇక చెప్పు” అన్నాడు రఘుపతి చెమటలు తుడుచుకుంటూ.

“గుది తీయండి సార్ చెప్తాను” అన్నాడు డ్రైవరు ఏడుస్తూనే.

“అక్కరేదు— నోటికేం అడ్డం కానియ్”

అన్నాడు రఘుపతి.

“ఇంద్రయ్యని యాక్సిడెంట్ చేసి చంపేస్తే ఇరవై వేలు ఇస్తానని సాంబయ్యగారు చెప్పాడు సార్. పదివేలు అడ్వాన్సుగా కూడా ఇచ్చాడు సార్! నా బిడ్డపై ప్రమాణం చేయించుకున్నాడు. మాట తప్పితే బిడ్డ పోతదిని. నీలు కోసం చూస్తున్నాను సార్. ఆ వేళ్ళ దుంగలకోసం వెళ్తుంటే సడన్ గా కనిపించాడు సార్ ఇంద్రయ్యా.

“ఇక మళ్ళీ అనకాశం రాదనిపించి— ఎక్కించే సాను' అని ఆగాడు గుసపెడుతూ.

“నీ ఓనరు రామలింగానికి సంగతి తెలియదాట్రా?”

“ఆయనకు బొత్తిగా తెలియదు సార్! సాపం ఆయన ధర్మరాజు. ఇట్లాంటి వంటే ఆయనకు వచ్చే భయం—

“మరి నువ్వు తాగి ఉన్నానని డాక్టర్ రిపోర్టుంది.”

“ప్రాద్దుట నాస్తా చేసి, తల దిమ్ముగా నుంటే రెండు సాట్లూ మింగాను సార్.”

“నీకూ ఇంద్రయ్యకూ ఏమైనా పగలున్నాయాట్రా?” మాట్లాడలేదు డ్రైవర్.

అంతా చెప్తానని మధ్యలో మౌన ప్రతమేమిట్రా రాస్కెల్' అని లారీ లేసాడు.

“నేనే లారీ ఎక్కించానని చెప్పాగా. ఇంక ఈ సంగతులెందుకు సార్” అన్నాడు కుళ్ళుతూ కీచు గొంతుతో.

పెడేల్లు మోగింది లారీ పాదంపైన.

కోళ్ళగుది అడ్డంగ మలిచి— కట్టె ఉన్న చేతులపై బూతు కాలు పడింది.

“చెప్తా సార్! చెప్తా! కొట్టకండి— దండం పెడతా!”

“చెప్తానన్నది చెప్తే అసలీ పని మాకుండదు గదరా దొంగనా కొడక” అని ఊ కానియ్ అంటూ స్టూలుపై కూర్చున్నాడు రఘుపతి.

“రామలింగం దగ్గరకు రాకముందు నేను ఇంద్రయ్య గారి తమ్ముడి ట్రాక్టరు డ్రైవరుగా ఉన్నాను సార్! అప్పటికింకా పెళ్ళి కాలేదు. ఆ ఊళ్ళోనే మా కులపు పోరి మాలచ్చిని పెంళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్న వరి గడ్డినాముల కూడా కంది చేలలో ఇద్దరం కల్చుకుంటుంటే నాళ్ళం. టైం దొరికినప్పుడల్లా.

ఆ పోరి ఇంద్రయ్య కంళ్ళలో పడ్డది.

ఒకనాడు ఇంద్రయ్య చొప్పదొడ్డి కాడ ఉన్న

ప్పుడు ఈ పోరి చేని కాడ్చుంచి గడ్డి మోపెత్తుకొని నస్తూ కనపడ్డది.

సిలివాడు.

మోసు కింద పడేసి వెళ్ళింది.

చొప్పదొడ్ల ఉన్న కరివేసాకు చెట్టు దగ్గరకెళ్ళాక కోతి మోరసాడు దగ్గర ఆగమని కొత్తిమెర కాడలు గిల్లుమన్నాడట.

పెద్దమనిషి గదా గిల్లుతూ కూర్చుంది.

పెళ్ళి చేసుకోవాలే అనడిగాడట.

ఏం చెప్తదది మాటాడలేదట.

“ఖమ్మంలో మంచి పోరడున్నాడు. చేసుకుంటావా. ఆర్.టి.సి. బస్సు డ్రైవరుగా చేర్పించిన” అన్నాడట.

మాటాడక కొత్తిమెర ఆకులు గిల్లుతూం దట.

పొద్దువారిండాక— అట్టాగే అదీ ఇదీ అడిగి— ‘నువ్వెవడిని మనువాడినా— సాయం చేత్రాలే గానీ— నాకో చిన్న సాయం చేయాల్సే’ అన్నాడట.

“నేనేం చేత్ర ఈ దొరకి” అన్నట్టుగా తల ఎత్తి చూసిందట.

“ఇంద్రయ్య కంఠలోని కోరిక— కాటేయడానికి సిద్దమైన కాలనాగులా కనిపించిందట. అదేం దయ్య— నీ బిడ్డంటిదాన్ని” అందట పాడు దగ్గర నుంచి లేస్తూ.

దగ్గరికొచ్చి చెంపపై ఒక్కటిచ్చి “ఏందే కూ సావ్. కొన్నవ బట్టిననా? అందుకేనే సిలిచింది” అని చేయి పట్టుకొని మెక్క విరచి క్రింద పడేసి— ఆక్రమించుకున్నాడట. నోరిప్పితే చంపుతనన్న డట. అది గడ్డిమోసు కూడా తేలేదు ఇంటికి.

ఆ మర్నాడు నాకు కలిసింది.

ఏడ్చింది నన్ను వాటేసుకొని.

“ఏందే?” అన్న సార్.

“నేను చచ్చిపోతనంది.”

“ఏందుకే ఇయ్యాల పోయి పెంఛాడదాం పద?” అన్నాను.

తల అడ్డంగా ఊసింది.

“ఏందే ఏందే సిచ్చి మొఖమా? అని ఎంత మొత్తుకున్నా— బ్రతిమాలినా ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ

ప్రాద్దుటే— నేను మా ఆసామివి. వడ్లు పోరుగూరు మిల్లు కాడకు తోలి బియ్యం పట్టించుకొని వచ్చేసరికి— ఇంట్లో చచ్చిపడుంది. పురుగుల మందు తాగిందట.

దేవానంద్ వయసు

దాదాపు 25 సంవత్సరాల ముందు దేవానంద్ ‘తీన్ దేవియా’ అనే సినిమా తీశాడు. అందులో నందా, కల్పనా, సిమ్మీ నటించారు. ఈ ముగ్గురు హీరోయిన్లు ముసలి వాళ్ళు అయ్యి సినిమా పరిశ్రమ నుంచి తప్పుకున్నారు. కాని దేవానంద్ ఇప్పుడు కన్నె పిల్లల్ని తన సరసన పెట్టుకుని సినిమాలు తీస్తున్నాడు.

అంటే, దేవానంద్ వయసు సంవత్సరానికి ఒక సంవత్సరం తగ్గుతుంది అన్నమాట!

‘మరి ఇది ఇంద్రయ్యే చేసిందని నీకెలా తెల్పింది?’ అడిగాడు.

“అదా! దీని ఎనకే రాంబాబు అన్నపోరి— గోడ్లు తోలుకుంటూ నస్తూంది. గడ్డి మోసుడొంక ఒంటరిగా పడేసి ఉంది గదా. దానిపై గోడ్లు పడినాయి. నాటిని దూరంగా అల్లించి— అటూ ఇటూ పారచూస్తే— ఈ పోరి ఇంద్రయ్యతో దోడ్లో కనపడ్డదట. అప్పటి నుంచి మా లచ్చి అన్నం నీళ్ళూ ముట్టక ఉండిపోయింది. ఆ తరువాత పురుగుల మందు తాగింది. ఈ సంగతి తెల్పినాక ఈడ్చెట్ట చంపాలా? అనుకున్న. అంత పెద్దోడు గదా! నా నుంచి కాదనిపించింది. ఆ తరువాత ఆడి బిడ్డను ఆగం చేద్దామనుకున్న. ఒకనాడు మళ్ళీ ఆడు కండ కానరంతో తప్పు చేస్తే ఈ సిల్ల తప్పేముంది ఛ! అనిపించింది. సాంబయ్య స్వయంగా వచ్చి ఇది సంగతి” అని చెప్పాక కొంచెం ధైర్యమొచ్చింది సార్! అడి పనీ తీరుతాది. నా కనీ తీరుతది అనుకున్న అని ఆగాడు.

డ్రైవరు బయానా వైన సాంబయ్యను అరెస్టు చేయడంతో జిల్లాలోని రాజకీయ పార్టీలు అన్నింటిలో అంతుమాలిన కలవరం కల్గింది.

ఇది పోలీసు నాంళ్ళ తెంపరితనం అనే దాకా పోయారు. ఇది గమనించిన సి.ఐ. రాములు ప్రమాదం ఏమి లేదు గదా?” అనడిగాడు రఘుపతిని.

“ప్రమాదమే అన్నంత హడావుడి చేస్తారు సార్! మనం తప్పు చేయనంతవరకూ ఏ ప్రమాదం ఉండదు. అయినా— ఈ పెద్ద మనుషులలో ఉన్న అసలు భయం చెప్పమంటారా సార్! అని సి.ఐ. వైపు చూసి ‘ఈళ్ళందరిదీ ఇలాటి చరిత్రే గనుక ఎంత పెద్దరికమున్నా అరెస్టు చేస్తారేమోనని’ అన్నాడు.

నవ్వాడు రాములు— రఘుపతి అనగాహనకు చాలా సంతోషమనిపించింది.

Go Head అన్నాడు ధైర్యంగా.

Thank You Sir అంటూ లేచాడు రఘుపతి.

